

MARGONAUTÁK

Írások Margócsy István 60. születésnapjára

Szerkesztők

Csörsz Rumen István, Hegedüs Béla, Vaderna Gábor (I. rész)

Ambrus Judit, Bárány Tibor (II. rész)

Munkatárs: Teslár Ákos (II. rész)

rec.iti

Budapest • 2009

[<http://rec.iti.mta.hu/rec.iti>]

FERENCZ GYŐZŐ

BETŰK HÁTA MÖGÖTT

Részletek

Margócsy Istvánnak

Amit szóval is lehet

A világ félrevezetésére ürügyül használva
Egészen kívül esik a figyelmet ingerlő szöveg
Ami még el sem kezdődött vagy már be van fejezve
Rosszul fogtuk fel vizsgálni szükségtelen
Nem azért
Sűrű leplével szeme elől be akarná takarni
Nem megértetni megfoghatatlannak lenni
Az alaptalan kétkedés miatt
Tisztán értse az indulatokat ellentmondásokat
Melyek a leghomályosabbnak tűnnek
Hová tévedtem
Szüksége van néha más gyóntatószékre is
Csupán töredékeket gyűjthettem magamról
Amint jelenleg élek
Eszembe jutnak az erdők kapcsaikkal szívós inaikkal
Tenyészés indul meg
Lassanként fojtogatni, szárítani kezdik
Az érzések helyett inkább az érzések ismeretét
Semmit sem bízni papírra
Mínél kevesebb közbeszólással
A következő sorban eredt meg

Csak ne lenne oly közel

Havak múltak de nem érkeztek meg
Senki sem beszélt
Sikertelen kísérletekből támadt reményekkel jött
A szürke kabátot megtalálta jól néznek ki
Körömhegynyi fekete folt sincs
Sajnálom remélem nincs több kifogása
Nem lesz felhőszakadás vihar fejét kabátgallérjába
Feleletet várok nem nem bizonyosan nem
Nem tudjuk becsülni a kellemes rendetlenséget
Orvosságait szedegette elő a leveleket elsárgult
Idegen kézre került
Kétséges remények kísérték
Napokat töltöttek olvasásával semmivé tenni művét
Szürke kabátját hosszú ujjával fogja
Nyakát kabátjába behúzza
Úgy hiszem szólt egy perc múlva hideg közönnyel
Ketreceket készítek az irodalomban
Hallani fogják történetemet
Szobraimat ledönteni készül szép jelenet
Sokszor csalódhatott valami kellemetlen válasz
Ő is fog felelni kétségtelen jogom ejtsük el megkönnyíti
Az üvegek közt keresgél
Neve nagy betűkkel van az üvegre írva
Könnyen elolvashatja nem tudta egészen elrejtteni
Átkozott gyűlöl még többet is mondott volna
De a függöny megmozdult mintha egy kissé hátrább vonták volna
Látni fogja jel nélkül maradjunk közelebb
Egy könnyű mozdulat üdvözöl a józan értelem

Változni kezd

Tartalék nélküli percek
Levetkezett tompa nyugalom sötétsége
Szobájába zárkózott hetekig esővíz
Semmi nyomot nem hagytak
Hűvös kezd lenni a szél inkább zúg
Meleg kendővel láttalak hazajönni
A vendégek nagy része már elment
Menjünk haza haza akar indulni elhanyagol
Kevésnek volt kedve a viszonyt tovább fűzni
Elsötétült arca tettek néhány lépést a keskeny ösvényen
Jobb lett volna legalább egyszer
Lassan haladt a láthatár megszürcült
Mint ha a sötétből halottak gomolyognának ki
Szétszagotott ábrákat látta
Szerette volna feltartóztatni de már lehetetlen volt
Ha néha eszébe jutott egy email
Honnan támadt emlékezetének ez az iszonyú pontossága
Miért ostromolja a múlt

Szárnylegyintés a kávéházban

Az utcán szél fújt
Pest mocskos város sötétség sem csillog
Magas kamat csőd rongy és fénymáz
A kitarozott háromemeletes palotán
Néma önzés bosszankodva fordultam vissza
Hiába néma lámpafény
Egy kávéházba nyitottam
Nem nem fogok többé
Megint ott vagyok hol lenni nem akartam
Otthon szobámban kettészakítva
Semmi el nem fog múlni
Kilép a homályból nem érdekel
Mohón nagy kortyokban nyelte a teát tölt
Mi ingerelt ingerelt
Egyszerre visszahullottak régi semmiségükbe